

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obžalovaného **B. K.** pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 3 To 122/2013 na neverejnom zasadnutí 13. januára 2014 v Bratislave o návrhu obžalovaného **B. K.** na odňatie a prikázanie veci v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. takto

r o z h o d o l :

Trestná vec obžalovaného **B. K.** vedená na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 3 To 122/2013 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné, sa tomuto súdu **n e o d n í m a.**

O d ô v o d n e n i e

Na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava zo 14. mája 2013 sp. zn. 4 Pv 1/2013 sa vedie na Okresnom súde Trnava trestné stíhanie proti **B. K.** pre skutky právne posúdené ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. (v bode 1), prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. (v bode 2) a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zák. (v bode 3 obžaloby), ktorej trestnej činnosti sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Trestná vec obžalovaného bola pomocou technických prostriedkov pridelená na prerokovanie a rozhodnutie do oddelenia samosudkyne JUDr. Heleny Gajdošovej pod sp. zn. 2 T 43/2013, ktorá začala vo veci konať, pričom hlavné pojednávanie bolo

z rôznych dôvodov viackrát odročené okrem iného aj z dôvodu návrhu na odňatie a prikázanie veci, o ktorom návrhu rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 24. októbra 2013 sp. zn. 6 Ndt 17/2013 a vec neodňal príslušnému súdu. Napokon príslušná samosudkyňa po vykonanom dokazovaní rozhodla vo veci na hlavnom pojednávaní 31. októbra 2013 rozsudkom, ktorým uznala obžalovaného za vinného na skutkovom základe uvedenom v obžalobe a podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zák. uložila obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere **1 (jeden) rok a 4 (štyri) mesiace**, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu **so stredným stupňom stráženia**.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli poškodené strany B. D. T., A. R. a M. K. C. H. s nárokmi na náhradu škody odkázané na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný B. K., pričom v odvolaní namietal najmä uložený trest, ktorý považoval za príliš prísny.

Spisový materiál bol v dôsledku odvolania obžalovaného postúpený Krajskému súdu v Trnave, kde došiel 18. novembra 2013. Pomocou technických prostriedkov bol pridelený do senátu JUDr. Daniely Šramelovej pod sp. zn. 3 To 122/2013, ktorého ďalšími členmi podľa rozvrhu práce sú JUDr. Vladimír Tencer a JUDr. Janka Klčová.

Dňa 26. novembra 2013 došlo krajskému súdu podanie obžalovaného (č.l. 889), ktoré označil ako námietka zaujatosti voči všetkým sudcom Krajského súdu v Trnave a návrh na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 Tr. por. Ako dôvod zaujatosti všetkých sudcov krajského súdu uviedol, že má pochybnosti o ich nezaujatosti. Z písomnej korešpondencie sa od svojho známeho F. P., ktorý pozná vyšetrovateľa J. P. dozvedel, že vyšetrovateľ sa v pohostinstve vyjadril, že využije všetky svoje kontakty na krajskom súde k tomu, aby bol odsúdený k trestu na hornej hranici. Žiadal preto, aby pre pomer k jeho trestnej veci a zaujatosti sudcov bola trestná vec tomuto súdu odňatá a prikázaná na konanie a rozhodnutie Krajskému súdu v Trenčíne.

Vzhľadom na vznesené námietky obžalovaného predsedníčka senátu zabezpečila vo veci vyjadrenia sudcov krajského súdu a vec bola dňa 23. decembra 2013 predložená najvyššiemu súdu na rozhodnutie v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorého príslušnosť ako delegujúceho súdu vyplýva z ustanovenia § 23 ods. 1 veta druhá Tr. por., preskúmal návrh obžalovaného na odňatie veci Krajskému súdu v Trnave a jej prikázanie inému príslušnému súdu, ako aj obsah súdneho spisu a dospel k záveru, že návrh obžalovaného nespĺňa zákonom požadované podmienky.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Zo znenia citovaného ustanovenia vyplýva, že odňatie veci príslušnému súdu a jej prikázanie inému súdu toho istého stupňa je prípustné len za podmienok, že pre takýto procesný postup existujú dôležité dôvody. Za dôležité dôvody v zmysle citovaného ustanovenia je potrebné považovať také okolnosti, ktoré v konkrétnej trestnej veci zabezpečia lepšie uplatnenie základných zásad trestného konania prostredníctvom súdu, ktorému je vec delegovaná. Dôležitými dôvodmi sú okolnosti, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu veci, dodržanie zásady ústnosti a bezprostrednosti, čo najrýchlejšie prerokovanie veci, výchovné pôsobenie trestného konania na obžalovaného i na ostatných občanov a zabezpečia najmä dôveru občanov v nestranné, objektívne a spravodlivé rozhodnutie súdu v prípadoch, kedy sú vylúčení všetci sudcovia príslušného súdu. Námietku zaujatosti vznesenú procesnou stranou voči všetkým sudcom príslušného súdu považuje súdna prax za návrh na delegáciu v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por.

Z článku 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

Preskúmaním spisového materiálu najvyšší súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por. Obžalovaný vo svojom návrhu ako dôvod

na odňatie veci a zaujatosti sudcov krajského súdu videl v tom, že vyšetrovateľ v jeho trestnej veci J. P. má mať dobré kontakty so sudcami príslušného súdu.

Z ustanovenia § 31 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti pre jeho pomer k prejednáwanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencovi alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Pomerom k prejednáwanej veci treba rozumieť napríklad, že uvedený orgán alebo jemu blízka osoba boli poškodení prejednávanou trestnou činnosťou. Pomerom k osobám, ktorých sa úkon priamo týka a k ďalším osobám uvedeným v citovanom ustanovení sa rozumie, že je k uvedeným osobám najmä v pomere príbuzenskom, švagrovskom, druha a družky, prípadne vo vzťahu úzko priateľskom alebo nepriateľskom. Osobami, ktorých úkon sa priamo týka, sú najmä strany trestného konania.

Obžalovaný svoj návrh na delegáciu odôvodňoval práve poukazom na kontakty vyšetrovateľa so sudcami krajského súdu. Svoje tvrdenie však nepodložil žiadnym konkrétnym dôkazom. Z písomných vyjadrení sudcov Krajského súdu v Trnave najvyšší súd zistil, že ani jeden z nich sa necíti byť v predmetnej trestnej veci zaujatý, resp. nemá žiaden vzťah k predmetnej veci ani stranám trestného konania. Čo sa týka obžalovaným spomínaného vyšetrovateľa J. P., sudcovia uviedli, že menovaného nepoznajú, teda žiadne kontakty na sudcov preukázané neboli. Zo strany obžalovaného teda ide o ničím nepodložené domnienky, ktoré nemôžu byť relevantným dôvodom pre postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por. Inštitút odňatia a prikázania veci, tzv. „delegácia“ sa nesmie stať prostriedkom na porušenie práva obžalovaného na zákonného sudcu, ale ani prostriedkom k tomu, aby procesné strany určovali, kto bude zákonným sudcom v konkrétnej trestnej veci bez splnenia zákonných podmienok podľa § 23 ods. 1 Tr. por.

V tejto súvislosti najvyšší súd pripomína, že obžalovaný už v priebehu prípravného konania namietal zaujatosť vyšetrovateľa mjr. Ing. J. P. (viď č.l. 30 základného spisu). Samotný vyšetrovateľ sa uznesením z 28. februára 2013 (č.l. 31-32) nevylúčil z vykonávania úkonov trestného konania, pričom o následnej sťažnosti obžalovaného rozhodol priamy

nadriadený vyšetrovateľ a uznesením z 12. marca 2013 (č.l. 35-37), ktorým jeho sťažnosť podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol a vyšetrovateľ a nevyklúčil z vykonávania úkonov.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že v posudzovanej veci neboli zistené žiadne dôležité dôvody, ktoré by odôvodňovali procesný postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky trestnú vec obžalovaného B. K. vedenú na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 3 To 122/2013, tomuto súdu neodňal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 13. januára 2014

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová